

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

14 decembrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2016, de către

**Șevciuc Vasili Alexei**, născut la 16 decembrie 1973, domiciliat în mun.Bălți, str.Malinovschi 8, ap.56.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 30.09.2016 – 25.10.2016;

2. Instanța de recurs: 03.11.2016 – 04.11.2016;

3. Instanța de recurs în anulare: 22.11.2016 – 14.12.2016.

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Procurorul în Procuratura mun.Bălți, Reaboi Oleg, la data de 18 octombrie 2016 s-a adresat către judecătorul de instrucție cu demers privind prelungirea măsurii preventive, arestul preventiv, cu încă 30 de zile în privința lui Șevciuc Vasili.

**2.** Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 25 octombrie 2016, demersul procurorului privind prelungirea arestului a fost admis, cu prelungirea termenului de reținere în stare de arest preventiv a lui V.Șevciuc, pe un termen de 30 de zile, până la 28 noiembrie 2016, ora 19.40.

**3.** Împotriva hotărârii date au declarat recursuri avocatul A.Rusnac în numele lui V.Șevciuc și învinuitul, care au solicitat anularea acesteia cu respingerea demersului procurorului privind prelungirea măsurii preventive, sub formă de arest preventiv, pe un termen de 30 de zile, invocând lipsa probelor care ar demonstra că învinuitul va împiedica la stabilirea adevărului în procesul penal sau va săvârși alte acțiuni criminale, va influența partea vătămată; - învinuitul a recunoscut vina, se căiește de cele comise, a recuperat prejudiciul și dorește să se împace cu partea vătămată, are loc permanent de trai, are un copil minor la întreținere și se obligă să se prezinte în fața instanței.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2016, au fost respinse recursurile avocatului A.Rusnac în numele învinuitului V.Șevciuc și a învinuitului, ca nefondate.

Instanța de recurs a menționat că, prima instanță, a dat deplină eficiență prevederilor art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit cărora măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceia ca el să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanța de judecată a executării sentinței.

Totodată, instanța de recurs a conchis că este necesar de a prelungi arestul preventiv în privința lui V.Șevciuc, ținând seama de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei imputate care legitimează o detenție provizorie și faptul că V.Șevciuc este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, care face parte din categoria celor mai puțin grave, cu o rezonanță socială sporită, săvârșită prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, astfel existând temeieri rezonabile că dânsul se poate eschiva de la prezentarea în fața instanței de judecată și poate influența procesul penal cu scopul de a denatura stabilirea adevărului pe cauză.

De asemenea, instanța de recurs a menționat că până la respectivele abateri V.Șevciuc a fost condamnat de mai multe ori, a comis infracțiunea în stare de recidivă, eliberând-se din detenție la 25.06.2016 după executarea pedepsei cu închisoare, fapt ce denotă predispunerea acestuia la comiterea faptelor prejudiciabile și existența bănuielii rezonabile că acesta, fiind la libertate, ar putea să se eschiveze de la prezentare în fața organelor de urmărire penală, să comită noi infracțiuni.

5. Hotărârea menționată a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. În recursul în anulare declarat de învinuitul V.Șevciuc se critică decizia adoptată, solicitând a fi eliberat de sub arest pentru a avea posibilitate de a recupera prejudiciul cauzat prin infracțiune, recunoscând integral fapta prejudiciabilă și căindu-se în cele comise.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, verificând argumentele invocate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, hotărârile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Colegiul consideră necesar a menționa că nu orice hotărâre judecătorească irevocabilă poate fi atacată în ordinea recursului în anulare, ci numai cele pentru care legea prevede această cale de atac.

Astfel, conform art.312 Cod de procedură penală, care reglementează procedura controlului judiciar al legalității încheierii instanței de judecată privitor la măsurile preventive aplicate și prelungirea duratei lor și în special alin.(5), instanța de recurs, se pronunță asupra cazului, prin adoptarea unei decizii inclusiv și de admitere a recursului. Această decizie nu mai are o careva cale de atac, deoarece nu se stipulează în norma vizată, dreptul părților de a o ataca într-o altă instanță mai superioară.

Colegiul constată că această prevedere a art.312 Cod de procedură penală, este conformă cu exigențele prescrise de art.5 și art.13 ale Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

În sprijinul acestei concluzii, se rețin și constatările expuse de către Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în pct.27 a Hotărârii din 01 noiembrie 2007 în cauza Mușuc v. Moldova, „Curtea reamintește că articolul 5 § 4 nu garantează ca atare un drept de a contesta deciziile prin care se dispune sau se prelungeste arestarea, deoarece prevederea de mai sus face referire la „proceduri”, și nu la „căi de atac”. Intervența unei singure autorități este conformă articolului 5 §4, cu condiția că procedura urmată are un caracter judiciar și acordă persoanei vizate garanții adecvate în privința modului lipșirii de libertate în cauză ( a se vedea Jecius v. Lithuania, nr. 34578/97, § 100, ECHR 2000 - IX). Prin urmare, pretenția este incompatibilă rațiunii, materialelor și cu

*prevederile Convenției în sensul articolului 35 §3 și urmează a fi respinsă în conformitate cu articolul 35 §4”.*

Însă, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3 – 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele atacate de recurent, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Astfel, instanța de recurs reține că, în cazul în care apărarea a folosit dreptul la recurs, prin care s-a verificat legalitatea încheierii judecătorului de instrucție, hotărârea adoptată pe marginea acestui subiect nu mai poate fi atacată pe calea recursului în anulare la Curtea Supremă de Justiție, deoarece această procedură pentru astfel de situații nu este prevăzută de legea națională, iar recurentul a utilizat o cale de atac neprevăzută de lege.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului declarat de V.Șevciuc ca fiind vădit neîntemeiat.

**5.** În conformitate cu prevederile art.456, 453, 432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

## **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către Șevciuc Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu